

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Artic. XXXI. Rubrica, Communia indicia quorum quodlibet solum ad
torturam sufficiens est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

Etum ille confirmat: quare suspicor & verisimile est, id cum eo sensu posuisse, quo equidem posui: nempe quod confessione sacramentali ante mortem accedente aut tempore denunciationis accedentibus signis exterioribus iudici verisimilibus ex animo poenitere: multo firmitior sit, & securior in praxi, sententia de recipienda complicum plurium sine alijs indicijs denunciatione: non vero eo sensu: quod si desissent talia signa vel confessio, vt non esse tutam sententiam credatur: quod in terminis nullum vidi adhuc asserentem, contra receptam quam dixi & notoriam praxim. Hæc de noua questione nunc dicenda occurrebant.

QVÆSTIO IV.

An ea, que de iure & Constitutione Carolina Art. 31. requiruntur in denunciatione vnius, requirantur etiam in denunciatione plurium?

C Atuini & Friburgenses responderunt non requiri, idē ego responderam. Sciendum moueri questionem propter art. 31. & ar. 44. quorum tenor sequitur.

ARTIC. XXXI.

Rubrica,

Communia indicia quorum quodlibet solum ad torturam sufficiens est.

E I vnus reus cōiunctus, qui in suo delicto auxiliares habuit, aliquem in carcere denunciat, qui ei ad perpetrandum delictum commissum opem tulerit, etiam est suspicio contra denun-

A ciatum, si modo in huiusmodi denunciatione sequentes circūstantiæ & requisita obseruentur & reperiantur.

Primo quod denunciati persona denunciata in questione nominatim non fuerit proposita, adeoque de eiusmodi persona in specie non fuerit interrogatus aut tortus denunciatus, sed in genere interrogatus, quiseius in crimine fuerit auxiliator: denunciatum ex se cogitatione affectus fuerit & nominauerit.

B Secundo conuenit, quod ille denunciatus omnino specificè interrogetur, qualiter quomodo & quando cum denunciatus inuenerit, & qualem societatem cum eo habuerit, & in hoc debet denunciatus interrogari de omnibus possibilibus, & necessarijs circūstantijs, quæ pro occasione & qualitate cuiusque facti, omnium optime ad sequentem inuestigationem veritatis conducere possunt, quæ hic omnes describi nequeunt, sed quilibet diligens & discretus per se considerare potest.

D Tertio conuenit inquirere, an denunciatus in singulari, inimicitia, maleuolentia, vel contrarietate cum denunciato consistat. Nam vbi talis inimicitia, maleuolentia aut contrarietas notoria esset, vel inquirendo reperiretur: tunc denunciati de eiusmodi denunciatione contra denunciatum non esset credendum, nisi de hoc alias tam verisimiles, firmas causas, signa veritatis iudicet, quæ quoque in inuestigatione reperiantur, quæ firmum indicium faciant.

E Quarto vt persona denunciata adco suspecta sit, quod denunciati criminis rea videri possit.

Quinto denunciatus in denunciatione constanter manere debeat.